

турци друговѣрици, заклети врагове на свѣтлината и напрѣдъка. Черна тѣга свива сърдцето ми, като си наумя, че тамъ и денъ днешенъ безъ милост се лъе кръвта на еднородния ни братъ, че безъ страхъ отъ Бога се посѣга на всичко негово, че . . . . той е робъ! Нѣма поголѣмъ позоръ за народитѣ отъ робството. А тамъ, оттатъкъ Рила и Родопите, въ Македония и Одринско, тоя позоръ се чувствува всѣки денъ. . . . Нѣ, и днесъ, когато цѣлъ славянски свѣтъ тържествено чествува паметта на великитѣ свои първоучители и равноапостоли Св. св. Кирила и Методия, тамъ — въ тѣхния роденъ кѫтъ — кой знае колцина сѫ поведени къмъ затворитѣ, за нищо и никакво, безъ никаква вина! . . .

Млади приятели! Нека обикнемъ отъ все сърдце нашата родина; нека съ трудъ и постоянство изучваме както нея, така и нейната история; нека нейната пълна свобода и нейното единство станатъ нашъ общъ идеалъ! Надѣхани отъ това желание прѣзъ крѣхките години на юношеската възрастъ, ние ще се подгответимъ да ѹ бѫдемъ по-късно добри, вѣрни, достойни синове. Недѣйте да забравяме, че както всѣки човѣкъ самъ е ковачъ на сѫдбата си, така и всѣки народъ само на себе си може и бива да се уповава за своето бѫдеще. Достойниятъ човѣкъ прави щастливъ дома си, а доблестнитѣ граждани докарватъ щастие на отечеството си.

II Mai.

